

ΕΦΗΒΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

1. Ὀγκώδης λίθος βαθροειδῆς ἐκ Πεντηελσίου μαρμάρου, εὑρεθεὶς ἐν ταῖς παρὰ τὸν Δημήτριον Κατηφόρη ἀνασκαφαῖς, μετακομισθεὶς δὲ εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον. Τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἄκρον καὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς ἐξέτερον ὀλίγον, ἐσώθη δὲ σχεδὸν ἀβλαβῆς μόνον τὸ ἐξέχον μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς. Μόνον ἢ τὴν κυριωτέραν ἐπιγραφὴν φέρουσα ἔμπροσθεν πλευρᾶ ἐλειάνθη ἐπιμελῶς, αἱ δὲ λοιπαὶ πλευραὶ ἔμειναν σχεδὸν ἀκατέργαστοι. Ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι πρὸς ταύτην τὴν πλευρὰν συνηρμόσθη δευτέρα πλάξ, ἣτις ἐμπεριεῖχε τὸ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ κειμένου, ἐν ἧ ἀνεφέροντο βεβαίως τὸ ὄνομα τοῦ τε ἄρχοντος καὶ τοῦ κοσμητοῦ, καὶ ὅσα ἄλλα ἀνεγράφοντο συνήθως ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐκτενεστέρων ἐφηβικῶν ἐπιγραφῶν, τὸ δὲ τοὺς καταλόγους τῶν φυλῶν πλὴν τῆς Αἰαντίδος (ἐκτὸς μέρους τινός), τῆς Ἀντιοχίδος καὶ τῆς Ἀτταλίδος, αἵτινες τὸ τέλος ἀποτελοῦσαι τῆς ἀναγραφῆς ἀνεγράφησαν ἐν τῇ ἐνταυθα τὸ πρῶτον δημοσιευομένη ἐπιγραφῇ.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθεν πλευρᾶς τοῦ λίθου ἐνεχαράχθησαν τὰ ὀνόματα δύο ἐφήβων οὐχὶ ἐπισήμως ἀλλ' ὑπ' αὐτῶν τῶν νέων εἰς οὓς ἀνεφέρονται. Καὶ ἡ θέσις ἐν ἧ ὑπάρχουσι τὰ ὀνόματα ταῦτα καὶ ἡ γραφὴ ἀποδεικνύουσιν ὅτι τοῦτο ἐγένετο οὐκ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας προσόψεως ἀναγραφὴν τοῦ ἐπισήμου καταλόγου, συνάμα δὲ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ λίθος δὲν προσηρδεύετο πρὸς τοῖχον τινὰ ὡς λ. χ. ὁ λίθος, ὅστις φέρει τὴν ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 1138 ἐπιγραφὴν.

Ἰψ. 1,32, πλ. 1,05, πάχ. 0,45.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου ἐπιγραφὴ διαιρεῖται εἰς δύο σελίδας ἀρχομένης ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὀλίγον ἐξέχον ἄνω ἄκρον τοῦ λίθου. Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ἀνεγράφησαν οἱ ἐφηβοὶ τῆς Αἰαντίδος, τῆς Ἀντιοχίδος καὶ τῆς Ἀτταλίδος, οἱ γυμνασάρχου, οἱ ἀγωνοθέται καὶ οἱ ταξίαρχοι τοῦ περὶ ἀλκῆς ἀγῶνος,

ἀρχεται δὲ καὶ ὁ κατάλογος τῶν ξένων (ἐπεγγράφων), ὅστις ἐξακολουθεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ ἐβδόμου στίχου. Πάντες οἱ ἐκ τῶν τριῶν φυλῶν ἀναφερόμενοι καὶ οἱ γυμνασάρχου, οἱ ἀγωνοθέται, οἱ ταξίαρχοι καὶ οἱ ἐπέγραφοι ἀνήκον εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐφήβων. Ὑπογεγραμμένοι δὲ ὑπὸ τὰς δύο σελίδας ἦσαν αἱ ἐνιαύσιοι (ἢ «διὰ βίου») ἀρχαὶ πλὴν τοῦ κοσμητοῦ, ὅστις ἀνεγράφετο πάντοτε μετὰ τοῦ ἄρχοντος ἐν τοῖς προγεγραμμένοις (Praescripti) ὀλοκλήρου τοῦ κειμένου τῶν τοῦ εἶδους τούτου ἐπιγραφῶν. Ἐκ τῆς συμπληρώσεως τοῦ στίχου 60 συμπεραίνω ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀρχῶν τούτων δὲν περιωρίζετο εἰς τὸν ὑπὸ τὰς δύο σελίδας τῆς νῦν δημοσιευομένης ἐπιγραφῆς χώρον ἀλλὰ ἐξετείνετο καὶ εἰς τὸν δεξιᾶ ποτε τοῦ σωζομένου τεθειμένον λίθον, ὅστις περιεῖχε τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἐφηβικῆς ἀναγραφῆς. Ἐὰν ἐσώζετο ὁ πρῶτος λίθος, θὰ ἐξηγεῖτο καὶ τὸ νῦν ἀδέσποτον παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας σελίδος τοῦ δευτέρου λίθου ἐγκεχαραγμένον Β.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἡ συμπληρωμένη μεταγραφὴ αὐτοῦ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

(Ἰδε σελ. 67 - 74).

Ἐἵπομεν ἤδη ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀποτελεῖ τὸ τέλος καὶ πιθανῶς τὸ δεύτερον ἡμισυ ἐφηβικῆς ἀναγραφῆς καὶ ὅτι ἐν τῷ νῦν ἀπολεσθέντι πρώτῳ ἡμίσει καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ὅλου ἀνεγράφησαν ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ κοσμητής, ὧν τὰ ὀνόματα δηλοῦσι τοὺς χρόνους τῆς ἀναγραφῆς. Διὰ τὴν ἐξακριβῶσιν λοιπὸν τῶν χρόνων τῆς ἀναγραφῆς περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου λίθου ἀναφερόμενα ὀνόματα τῶν ὑπογεγραμμένων δευτερευόντων ἀρχόντων, τῶν ἐφήβων καὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι μνημονευθεῖσων ἑορτῶν.

Ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐφηβικῶν ἀρχόντων τυγχάνει γνωστότατος ὢν ὁ ἐν πλείσταῖς ἐφηβικαῖς ἐπιγραφαῖς μνημονευόμενος παιδοτρίβης Ἀβάσκαντος Εὐμόλπου Κηφισιεύς. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἀνὴρ οὗτος διετέλει παιδοτρίβης ὢν